

לודם הפסח.

כל זית אומר חן;
טפיות הבית עד הגג
חג הפסח הנה שם.
ואם מצות ויין
ככתי עוד אין,
אך הלחם כבר תם.

בליל פסח.

רוח קל נושב,
ניל ואור בחדר,
בעל הבית יושב
יושב על הסדר.

הלבנה מרטה
טבייה מטה מטה,
נדחתת בדטה,
רוזט תלחש עתה.

כוכים במערכה
טשקרים בעני פז,
פה בעמק הבכא
נפלאות היו אז . . .

שאלות.

כאן הבן שואל
השאלות «מה נשתגה»,
האב שומע צוחל,
לו יתן מענה.

בבית השולח סם
הלבנה טבייה לנוכח,
נשתחndl ילד, אז
באחרות יתעסק מוחך.

שאלות אחרות ילד,
שאלות תלוי תליים,
שאלות חטויות בחדר
ולמענה כל תמצא מלאים.

